

KUN. PR. M. JURAS

Šv. Pranciškaus parapijos klebonas Lawrence, Mass.
Jėzaus Nukryžiuotojo Seserų Kongregacijos Rėmėjų Draugijos pirmininkas.

Nuo pat seserų atsikėlimo į Brocktoną jis savo nenulstamu darbu ir gausiomis aukomis nepaprastai daug padeda vienuolynui geriau įsikurti ir plėstis. Jo pastangomis yra atremontuota eilė pastatų ir tinkamiau patvarkyta vienuolyno sodyba. Nėra buvę nei vienos vienuolyno rengtos šventės, kad nebūtų kalbėjęs per radiją arba rašęs į laikraščius, skatindamas ir kitus remti seseris bei jų mokyklinį ir socialinį darbą. Kun. Pr. M. Juras taip pat kalbės ir Darbo šventės piknike š. m. rugsėjo mėn. 4 d.

Kaip medžiai rašo istoriją

Visiems žinoma, kad nukirtus medį, pagal jo rieves arba medienos sluoksnius lengvai galima nustatyti jo amžių. Nes kiekvienų metų medžio prieauglis sudaro jo kamieną atskirą rievę. Tuo būdu botanikai (augalų tyrinėtojai, žinovai) yra nustatę, kad kedrai, maumedžiai ir pušys sulaukia ligi 600 metų, eglės ir liepos — ligi 1,000, kaštanai, Libano kedrai ir ąžuolai — ligi 2,000, kiprai ir tismedžiai — ligi 3,000, o milžiniškos Amerikos sekvojos sulaukia net 4,000 metų amžiaus. Bet pasirodo, kad pagal tas rieves galima spręsti ne tik apie medžio senumą, bet ir daug kitokių įdomių dalykų sužinoti. Pavyzdžiui, iš nukirsto tūkstantmečio ąžuolo rievė galima gana tiksliai sužinoti, kuriais metais vasara buvo didelės sausros, kurių metų vasaros buvo lietingos, kada žiemos buvo labai šaltos, kokiais metais siautė miškų gaisrai ir t.t.

Nuostabus medžių raštas

Atidžiai tyrinėjant medžio kamieną, galima pastebėti, kad metinės rievės ne visos vienodo storumo. Kai kurių metų rievės visai plonutės, kai kurių net dvigubai storesnės už paprastas. Tai liudija apie įvairias išorines priežastis, turėjusias įtakos medžio augimui. Vadinasi, medžių kamienai slepia savyje nebylę istoriją, įdomiausia metraštį, kuriame surašyta griežti klimato pakitimai, įvykę prieš šimtus ir tūkstančius metų. Senovės metraščiuose randa-

ma aprašymų, kad XIV amžiaus pradžioje Baltijos pajūrio kraštuose įvyko staigus oro atšalimas ir keliolika metų buvo nepaprastai šaltos žiemos ir vėsios vasaros. Rašoma, kad kai kuriose Švedijos, Norvegijos, Danijos, Suomijos ir Lietuvos srityse tūkstančiai žmonių sušalo, o jūra buvo užšalusi nuo Klaipeidos ligi Danijos. Medžių raštai tai patvirtina. Švedijoje ir Suomijoje nukirstų tūkstantmedžių medžių kamienuose pastebėta, kad to šalčio laikotarpio metinės rievės yra visai plonutės, vos žjiūrimos. Vadinasi, per tuos šaltmečius medžių augimas buvo beveik sustojęs.

Seniausių Amerikos medžių kalba

Garsus Amerikos mokslininkas Duglasas ilgai tyrinėjo nukirstų medžių kamienų rieves ir apie savo tyrinėjimų duomenis parašė įdomią knygą. Jis ištyrė 8,000 medžių, kurių tarpe buvo nuo kelmų nupiautos ripkos, atsiųstos iš Anglijos, Vokietijos, Švedijos, Suomijos, Australijos, Kanados. Buvo Amerikos milžinų sekvojų, turinčių nuo 1,000 ligi 3,117 metų senumo. Jis rado, kad sekvojų rievės iš 1290 — 12300 metų laikotarpio labai plonutės, kietos ir raukšlėtos, vadinasi, labai silpnai augusios dėl drėgmės stokos, 1300 - 1307 metų laikotarpio rievės net trigubai storesnės ir purios, vadinasi, puikiai augusios. Ir tikrai XII amžiaus pabaigoje Amerikoje būta labai didelių

sausrų, o XIII amžiaus pradžia buvo gausi krituliai, lietinga ir šilta. Iš žmonių padavimų žinoma, kad Meksikoje ir Amerikoje, Kalifornijoje, Arizonos ir kitose srityse, 1770 - 1790 metais buvo didelis badas, siautė įvairios ligos ir žuvo tūkstančiai žmonių, nugašo daug gyvulių ir žvėrių. Senų medžių rievės pasako, kodėl tos nelaimės įvyko. Rievės yra plonos, groblėtos, sukumpėjusios. Vadinasi tuo metu buvo baisios sausros, kurios sunaikino pasėlius, augalus, išdžiovino pelkes, tvenkinius, ežerus bei upelius. Todėl ir buvo badas, o dėl jo įvairios ligos.

Medžiai atidengė šimtmečių paslaptis

Rusijoje, Briansko apylinkėse, seni žmonės pasakoja iš savo tėvų ir senelių girdėtus pasakojimus, kad prieš šimtą ir daugiau metų čia keletą kartų buvę baisūs gaisrai, kurie nušlavė šimtus kaimų, pražudė daug žmonių ir gyvulių. O po to buvo badmetis. Kodėl tie gaisrai kilo — seneliai negali pasakyti. O medžiai pasako. Briansko srities miškuose prof. Tiurinas tyrinėjo nukirstų šimtamečių medžių kamienus. Jis pastebėjo, kad rievės, susidariusios 1753, 1776, 1797 ir 1810 m., vietomis sugrąblėjusios, atšerpėtos, suskilusios ir turi apdegusios žievės likučius. Vadinasi, tais metais siautė dideli miškų gaisrai, o miškams degant, ugnis sunaikino ir arčiau miškų buvusius kaimus bei miestelius. O kadangi tokie dideli miškų gaisrai gali įvykti tik vasaros sausrų metu, tai iš to galima tiksliai sužinoti, kad tais metais būta

DARBO ŠVENTĖ GERAM DARBUI

žmonės turi dirbti, kad galėtų gyventi. Tačiau mes gyvename ir dirbame ne vieni ir ne vien sau. Be kitų žmonių pagalbos patys vieni negalėtume nei sau nieko padaryti. Mums yra reikalinga kitų parama ir mes esame reikalingi kitiems. Ypač esame reikalingi jau nusilpusiems ir pavargusiems. Artimo meilė reikalauja, kad jiems padėtume. Kiti ir nori padėti, bet kartais nežino kaip. Čia mums į talką ateina vienuolynai, kurie kaip tik tam steigiami, kad organizuotai vykdytų artimo meilės darbus. Remdami vienuolynų darbą atliekame savo artimo meilės pareigą.

Jėzaus Nukryžiuotojo Seserų aukodamosios dirba mokyklose bei parapijose ir išlaiko dar dvi prieglaudas seneliams — Elmhurste ir Brocktone. Brocktone tuo tarpu yra prieglauda tik vyrams seneliams, bet jau baigiami įrengti namai ir moterims. Yra nemaža jų nekantriai laukiančių tos dienos, kai galėtų savo gyvenimo dienas baigti ramioje ir rūpestingojo seserų globoje. Artimo meilė reikalauja iš mūsų, kad tokių senelių nepalikume be globos. Tai mūsų tautinė ir dorinė pareiga. Ją nesunku atlikti, jei visi, kas gali, bent mažu prisidėsime prie bendro darbo.

Nesunku yra vieną dieną metuose atitrūkti nuo savo reikalų ir nuvykti į Jėzaus Nukryžiuotojo seserų sodybą. Pamatysime, kaip jos gyvena, ką dirba ir ką stato. Ta pačia proga dalyvausime ir rudeniniame piknike, gal būt, paskutiniame. Tai gi, bus ir malonu ir gera darbą atliksime.

Nepatingėkime patys atvykti ir paraginti kitus. Rugsėjo-Sept. 4 dieną visi keliai veda į Brocktoną.

didelių sausrų, kurios ne tik padėjo miškų gaisrams plėstis, bet ir laukų derlių sunaikino. Vadinasi, svarbiausia bado priežastimi buvo sausros.

Medžiai kalba apie saulę

Mokslininkų patirta, kad tam tikrais laikotarpiais saulėje atsiranda tamsios dėmės. Tas saulės dėmėtumas tęsiasi po keletą ir keliolika metų ir turi didelės įtakos žemei. Tokiais laikotarpiais žemėje įvyksta didelės liūtys, audros, potvyniai ir kitokios gamtos nelaimės. Seniausių medžių rievės kaip tik patvirtina tuos

mokslininkų spėjimus. Tų laikotarpių rievės aiškiai liudija apie griežtas oro permainas, kritulių gausumą ir t.t. Be to, iš tų rievėjų galima nustatyti, kad dėmės saulėje atsiranda beveik visada per tam tikrą laikotarpį ir trunka vienodą metų skaičių. Daug įdomių dalykų apie praeities įvykius pasako senųjų medžių rievės. Tai yra nuostabūs istoriniai raštai, kuriuos labai brangina mokslininkai. Bet ir paprastas žmogus, kuris domisi gamta ir nori sužinoti mūsų krašto klimato pakitėjimus praityje, gali juos perskaityti.

VISI KELIAI VEDA Į BROCKTONĄ!

MOTERŲ SENELIŲ PRIEGLAUDOS STATYBOS FONDUI

Rugsėjo-Sept. 4 - LABOR DAY

PIKNIKAS

Jezaus Nukryžiuotojo Seselių
Vienuolyno Sodyboje
Thatcher Street, Brockton 54, Mass.

GRAŽI DIENOS PROGRAMA

Programa prasidės 10:30 val. Šv. Mišiomis, kurias atnašaus KUN. F. NORPUTAS. Šv. Jurgio par. klebonas iš Norwood, Mass. Pamokslą pasakys TEVAS BENE-DIKTAS RUTKAUSKAS, O. P.

12:00 pietūs.

1:00 val. kalbės Seselių Rėmėjų Draugijos Pirmininkas KUN. P. M. JURAS, Šv. Pranciškaus parapijos klebonas iš Lawrence, Mass.

2:00 val. p. p. Sporto žaidimai ir mėlynių pajaus žytninės tarp vaikų.

3:00 dainos ir muzika.

4:00—8:00 val. šokiai; gros AL STEVENS ORCHESTRAS.

Bus puikių valgių ir skanių gėrimų.

Visas pelnas eis senelių moterų prieglaudos statybos fondui.

Nepalikimė Darbo dieną namie. Vykime į seserų pikniką. Paremkime jų pastangas užbaigti namus senelėms, kurios laukia nekantraudamos mūsų pagalbos.

